

Ümidimiz diriliştir
(1.Korintililer 15:12-19)

Tanrı yaşamın Babasıdır. O'nun verdiği yaşam sonsuzdur. Bundan değerli olan hiçbir şey yoktur. Bu yaşam sadece müjdeyi işiterek alınabilir. Bedendeki yaşam kısıdır. Tanrı'nın açısında hiçtir. Ama insanlar bu yaşam için o kadar mücadele ediyorlar. Bazen bu çok üzücü. Ailesinden biri canını kaybedince şok alır ondan sonra sıra kendisi olur. Buna baktığımız zaman insanın hayatı sanki bomboş gibi hissediliyor. İnsanlar bunu hissederek ağlıyor bağılıyor. Biz böyle sıkıntıları çok çektik. Bizi üzen Jindo Feribot olayının sonuçları ve sıkıntıları da sonuç olarak bedendeki yaşamın sınırlı olmasından kaynaklanmaktadır. Vaiz 1:14 şöyle der: "Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır!"

Herkes bedendeki yaşamı sürdürmeye çalışıyorlar ama bunun için Tanrı'nın verdiği yaşam fırsatını kaçırmamalıyız. İnsanlar sönmekte olan bu bedendeki yaşamını korumak için mücadele etmektedir. Ama daha acil olan Tanrı'dan gelen sonsuz yaşamdır.

İsa göğe alındıktan sonra Markos'un evine öğrenciler toplandılar ve Rab'bin vaat ettiği Kutsal Ruh'u bekleyerek dua ettiler ve Ruh'u aldılar. O gün Petrus vaaz verdiğinde günde üç bin kişi kurtuldu. Petrus'un o ilk vaazı Yahudilere şok verdi. Çünkü insan tarihinde ilk olarak ölüp dirilmiş olana tanıklık etmiştir. İsa ölümden dirilmiş olan ilk insandı. Tabii ki bazen çevremizde ölüp bir iki gün sonra dirilenler vardır. Ama onlar tekrar ölürler. Diriliş bu değildir. İsa'nın dirilişi ölüme tamamen üstün geldi.

Elçilerin işleri 2:23-2:28 Petrus'un vaazına bakalım. İnsanlar Mezmurlar Kitabı'nda yazılan şu sözün Davut'la ilgili olduğunu düşünüyorlar ama öyle değildir:

'Çünkü sen canımı ölümler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin'

Çünkü Elçilerin işleri 2:29 "Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanibaşımızda duruyor" diye söyledi. Davut sadece peygamberlik yaptı. O zaman kimin hakkında oluyor?

Elçilerin işleri 2:30-31 şöyle der:

“Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu. Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi, 'O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.'”

Davut bir peygamber olarak gelecek olan Mesih'in dirilişi hakkında söyledi. Onun peygamberliğine göre Mesih çürümemelidir. O öldü ama dirildi. Nasıl? Tanrı O'nu diriltti. Biz buna tanıklarız. Diriliş olayı aracılığıyla biz şunu biliyoruz ki Tanrı gerçektir. Tanrı önce söz ediyor sonra mutlaka sözünü tutar.

Şimdi Pavlus'un vaazına bakalım. Pavlus da Petrus'un kiyle aynısını vaaz verdi. Elçilerin işleri 13:29-13:37'e bakın. Diriliş lütfüyle ilgili peygamberlikte bulundu, ve bu Davut değil İsa'yla ilgilidir, 'İsa'nın peygamberliğine göre ölümden dirilmesi'dir. İsa'nın dirilişi Tanrı'nın sözünün güvenilir olduğuna tanıklık etmektedir. Kurtarıcımız İsa Mesih diriliş aracılığıyla Tanrı'nın sözünün Gerçek olduğunu gösterdi. Rab'in dirilişini övünelim. Sükredelim.

Rab'in dirilişiyle ilgili ikinci önemli konu vardır. Yuhanna 9.bölüme baktığımız zaman kör bir adamın hikâyesi vardır. İsa sayesinde şifa buldu ama Yahudiler onu sorguladılar. Kör bir adam O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu bilerek inandı. Birde Rab suyun üzerinde yürüdüğü zaman öğrenciler O'a 'Tanrı'nın Oğlu' dediler.

Ve Sinoptik Müjde kitabının yazarlar hepsi İsa vaftiz olup sudan çıktığında Tanrı'nın 'Sevgili Oğlum budur' dediğini yazdılar. Bunlar hepsi İsa'nın Tanrılığını göstermektedir. Bunun dışında da daha çok var. Baba Tanrı İsa'yı ölümden dirilterek İsa'nın Tanrı olduğunu gösterdi. Yani O'nu dirilterek O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğuna tanıklık etti: “Bu kudret, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında otururken O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir” (Efesliler 1:20).

İsa kendisi de dirilişi hakkında peygamberlik etmiştir: “İsa şu yanıtı verdi, 'Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.' Yahudi yetkililer, 'Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?' dediler. Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi” (Yuhanna 2:19-2:21). Bunun dışında da dirilişle ilgili vaatler verdi (Yuhanna5:21; 6:38-58).

Biz dirilişe inandığımız için müjdeliyoruz. İsa'ya tanıklık ediyoruz. Sıkıntılar, zulüm varsada dayanıyoruz. Kendimizi adanıyoruz, dünya zevklerimiz vaz geçebiliyoruz. Mesih'in dirilişi bizim en büyük ümidimizdir. Ne zaman bu dünyadan ayrılacağımızı bilmeyiz. Sanki uyumak gibi göz açtığımız an Rab çağıracaktır. Bu ansızın oluyor. Belki bazı insanlar için bir iki dakika içinde bu olay olacaktır. Rab çağırdığında yukarıya alındığımız an dirilişin yüceliği, Tanrı'nın yüceliği sizde bol olsun.

20140420 S.H.Kim